

JESUS ÄR MITT IBLAND OSS.

Jesus kom hem till Nasaret och som vanligt gick han till synagogan på sabbaten. Där får han boken, öppnar den och finner orden på en gång. Orden om **glädjebudskap till de fattiga, befrielse för de fångna, syn för de blinda, frihet för de förtryckta och ett nådens år från Herren. Sedan rullar han ihop boken, sätter sig och säger: "Idag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig"**. Mäktiga ord som fick gudstjänstdeltagarna att i förundran hylla honom, tagna som de blev av hans självklarhet, samtidigt som protesten smygande kom in: "Är det inte Josefs son" Hur kan han? Det vi hört om din storhet i Kafarnaum, fungerar det också här, här hemma? I den, ska vi säga, tveksamheten lever vi fortfarande. Jesus har öppnat sitt rike för oss, talat om för oss vad det innehåller och vi har jublande glada tagit det till oss, men samtidigt verkar det som om vi blir tveksamma i det vanliga, i det hemnära. Det känns skönt och fint när vi är samlade i kyrkan och får sjunga de gamla kära psalmerna, tända våra ljus och be våra böner, inte minst nu när vi på nytt är inne i advents- och juletiden! Det värmer och stärker, men tar vi det med oss in i vår vardag, in i alla våra måsten och krav, i våra skolor, arbeten och familjer, in i våra livssituationer som de verkligen ser ut.

Det är tveksamt, men i tveksamheten som är vår karga verklighet är också vårt hopp. Det är så mycket som vi inte klarar av, svält, krig, obegripliga dödsskjutningar, orättfärdiga system, vår delaktighet i miljöförstörelsen och inte minst våra egna individuella problem i vår egen

omedelbara vardag men samtidigt innebär detta också, tror jag, en djup längtan efter någonting helt nytt, en nystart, ett nytt rike av ett helt annat slag och det fantastiska är, trots vår tvekan, att det redan finns här i vår vardag. Allt sedan den där gången i Nasarets synagoga har vi ett nytt rike. Ett annorlunda rike, helt olikt våra egna stater och vi har det i vår egen vardag. Vi är burna till befrielse av befriaren själv, Jesus Kristus. Våra Hosiannarop har fått ett svar. Kristus är mitt ibland oss med sitt **"Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor, jag ska skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt"**. Låt oss på nytt i vårt nya kyrkoår 2007 – 2008 i det lilla, i vårt eget Misterhult beröras av detta faktum

och låta detta provocera oss till att med nya krafter arbeta för det som är vårt innersta hopp, Jesus Kristus själv, medvetna om att vi i

vardagen faktiskt är burna av Herren själv. Jesus är vårt och världens ljus. Korset är kraftkällan. I korsets ljus hoppas vi inte bara, utan vi kan också arbeta för en bättre värld medvetna om att vi i vår vardag, trots allt, inte är ensamma. Jesus vet precis vad han gör. Jesus kan vi lita på och han kommer till oss. Nåden är här nu! Glad advent och Gott nytt år!

(2) *Kh. Agne Bergmark*